

VIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Jagten.

(Ugiben af Landstingets Udvalg den 8de December 1892.)

Shvorvel der si Udvalget har gjort sig forfællige Anskuelser gælbende med Hensyn til flere Enkeltheder i det foreliggende Lovforflag — en Meningsforkæll, der imidlertid, frafret Bestemmelserne om Jagttegn, kun angaar Spørgsmaal af forholdsvis mindre Betydning — har man dog været enig i, at Forflaget paa væsentlige Omraader er vel egnet til at afhjælpe den Trang til en hensigtsmæssig og tidsvarende Jagtlov, som upaatvibelig føles, navnlig ikke mindst hos de mindre Grundejere, og hvis Fremkomst fra mange Sider har været imødeset med Længsel. Kun har man ment, at Forflaget for enkelte Punkters Vedkommende ikke gaar vidt nok, og man har derfor fundet Anledning til at foreslaa forfællige Ændringer hovedsagelig sigtende dels til ved strengere Straffebestemmelser og andre Forholdsregler saa vidt muligt at hæmme det professionelle Krybskytteri, der paa Grund af den nyere Jagtlovgivnings altfor milde Bestemmelser er tiltaget i betydeligt Omfang, dels til at bevare og eventuelt forøge Vildtbestanden her i Landet, dog under alt behørigt Hensyn til andre berettigede, herunder navnlig Land- og Skovbrugets Interesser. Ved Siden heraf

har man ogsaa haft for Øje, at der ikke ved Jagtens Udøvelse bør tilføjes Dyrene større Lidelser, end Øjemedet tilstøjer.

Om end Antallet af herved fremkomne Ændringsforflag, angaaende hvis nærmere Motivering henvises til det nedenfor anførte, er blevet temmelig betydeligt, berøres Principperne i Lovforflaget dog ikke derved.

Som foran bemærket er det navnlig Forflaget om Indførelse af Jagttegn, hvorom der ikke har kunnet opnaas Enighed i Udvalget.

Et Flertal (Dannestjold=Samsøe, Høft, Mourier=Petersen og Raben) nærer den Overbevisning, at om end Paabudet om Jagttegn ikke i sig selv kan antages at ville være nogen væsentlig Hindring for de egentlige professionelle Krybskytter, der selvfølgelig ikke ville tillægge den foreslaaede Kendelse videre Betydning, vil det dog være et saare gavnligt Middel til at formindste Antallet af de stydende Personer, der nu i Jagttiden strejfe om paa Markerne og styde løs paa alt muligt til Jare baade for sig selv og andre saavel Mennefter som Dyr. Jagttegnet vil derfor sikkert bidrage i ikke